

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 669/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Konkurzný podvod, s. r. o. Konkurzný podvod, Ltd. — anglická verzia Konkurzný podvod, GmbH – nemecká verzia v konkurze, Lehotská cesta 2, Prievidza, zastúpenej advokátkou JUDr. Ľubicou Balkovou, Cintorínska 21, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002, ako aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 Cob 138/2013 z 31. marca 2014, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Konkurzný podvod, s. r. o. Konkurzný podvod, Ltd. — anglická verzia Konkurzný podvod, GmbH — nemecká verzia v konkurze, o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. decembra 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Konkurzný podvod, s. r. o. Konkurzný podvod, Ltd. — anglická verzia Konkurzný podvod, GmbH — nemecká verzia v konkurze, Lehotská cesta 2, Prievidza (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Ľubicou Balkovou, Cintorínska 21, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002, ako aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Cob 138/2013 z 31. marca 2014. Právna zástupkyňa sťažovateľky podaním z 12. januára 2015 ústavnému súdu doručeným 12. januára 2015 doplnila sťažnosť o splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky pred ústavným súdom a predložila ďalšie listinné dôkazy.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka (pôvodné obchodné meno [REDAKOVANÉ]) sa návrhom z 23. júla 2001 v konaní vedenom pôvodne Okresným súdom Bratislava I domáhala proti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], v procesnom postavení žalovanej (ďalej len „veriteľ“) určenia neplatnosti právneho úkonu — odstúpenia od úverovej zmluvy č. 002/97/116 z 13. januára 1997. Vec bola pôvodne vedená Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 29 Cb 196/2001 a podľa sťažovateľky „vedená je, nevieme od kedy a na základe čoho, pod sp. zn. 26 Cb 98/2002 na Okresnom súde Bratislava III...“.

Krajskému súdu bol 13. decembra 2000 doručený návrh veriteľa na vyhlásenie konkurzu na majetok sťažovateľky (ďalej aj „dlžník“ alebo „úpadca“). Krajský súd uznesením sp. zn. 9 K 319/00 z 21. februára 2001 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka. Na základe odvolania sťažovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 6 Obo 93/01 zo 14. júna 2001 zrušil uznesenie krajského súdu z 21. februára 2001 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že prvostupňový súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a vydal rozhodnutie bez toho, aby náležitým a nespochybniteľným spôsobom bolo preukázané, že boli splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Následne krajský súd v poradí druhým uznesením sp. zn. 9 K 319/00 zo 17. septembra 2001 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Obo 313/2001 z 20. decembra 2001 vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľky (dlžníka) a za správcu konkurznej podstaty ustanovil [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „správca konkurznej podstaty“).

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že „[REDAKOVANÉ], na výzvu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 20. 04. 2005, oznámil, listom zo dňa 27. 04. 2005, že v súlade s § 14 ods. 1 písm. a/ a d/, zákona č.: 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, navrhuje nepokračovať v konaní sp. zn.: 26 Cb 98/2002...

Okresný súd Bratislava III... uznesením sp. zn.: 26 Cb 98/02-108 zo dňa 17. 03. 2003, z dôvodu podľa § 14 ods. 1, písm. d/, ods. 5, zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, konanie prerušil...“.

Ďalej sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že „podaním zo dňa 16. 10. 2012 navrhovateľ... žiadal Okresný súd Bratislava III, podľa čl. 154c Ústavy SR, v spojení s čl. 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bezodkladne pokračovať v konaní sp. zn.: 26 Cb 98/2002, a vytyčiť pojednávanie, z dôvodu, že súd nesprávne aplikoval § 14 ods. 1 písm. d/, ods. 5, zákona č. 328/1991 Zb., právo uplatnené v tomto konaní - neplatnosť právneho úkonu - nie je vec týkajúca sa majetku patriaceho do podstaty, alebo vec týkajúca sa nároku, ktorý má byť z podstaty uspokojený.“.

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že okresný súd žiadosť sťažovateľky o pokračovanie v konaní uznesením sp. zn. 26 Cb 98/2002 z 27. novembra 2012 zamietol. Proti uzneseniu okresného súdu z 27. novembra 2012 podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že odvolaním napadnuté uznesenie, ktorým okresný súd žiadosť sťažovateľky o pokračovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002 zamietol, potvrdil.

Vo vzťahu k priebehu odvolacieho konania sťažovateľka uvádza:

„- Odvolací súd podané odvolanie prejednal, nakoľko v napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodoval o podaní úpadcu, a teda nešlo o uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania.

- Pričom dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

- V danej situácii prerušeného konania nie je možné na základe žiadosti o pokračovanie v konaní skúmať prípadnú nesprávnosť aplikácie § 14 ods. 1, písm. d/, ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. súdom, keď práve na základe týchto zákonných ustanovení bolo konanie právoplatne prerušené uznesením zo dňa 17. 03. 2003 26 Cb 98/2002-108.

- Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že správca konkurznej podstaty úpadcu sa vo svojom podaní zo dňa 20. 04. 2005 vyjadril, že nežiada v tomto konaní pokračovať.

- V prípade namietania nesprávnej aplikácie § 14 ods. 1 písm. d/, ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní zo strany úpadcu, tento zákon úpadcovi všeobecne nedáva možnosť podať návrh na pokračovanie v prerušenom konaní vzhľadom na nedostatok procesnej spôsobilosti.“

Sťažovateľka tvrdí, že *„JUDr. Lubica Balková, advokátka, podala som, dňa 18. 11. 2014 v podateľni Krajského súdu Bratislava, žiadosť o nahliadnutie do spisu 1 Cob 138/2013, ako podmienku pre rozhodnutie sudcu, čo mi nahliadnutie umožní - neumožní - oznámenú mi zamestnankyňou infocentra Krajského súdu Bratislava, dňa 18. 11. 2014. Do spisu mi bolo umožnené nahliadnuť dňa 20. 11. 2014, a zo spisu som si prevzala kópiu uznesenia Krajského súdu Bratislava, sp. zn.: 1 Cob 138/2013-229, zo dňa 31. 03. 2014...“*

Do dnešného dňa, t. j. do 08. 12. 2014, Okresný súd Bratislava III odmieta umožniť právnej zástupkyňi navrhovateľa, JUDr. Ľubici Balkovej, advokátke, nahliadnuť do spisu 26 Cb 98/2002, a odmieta doručiť jej uznesenie Krajského súdu Bratislava, sp. zn.: 1 Cob 138/2013-229, zo dňa 31. 03. 2014, s odôvodnením, že JUDr. Ľubica Balková, advokátka, nemá plnú moc od správcu konkurznej podstaty úpadcu, spoločnosti Konkurzný podvod, s. r. o., pred zmenou obchodného mena [REDACTED]. Do dnešného dňa, t. j. do 08. 12. 2014, Okresný súd Bratislava III nedoručil uznesenie Krajského súdu Bratislava, sp. zn.: 1 Cob 138/2013-220, zo dňa 31. 03. 2014, ani navrhovateľovi, spoločnosti [REDACTED] po zmene obchodného mena Konkurzný podvod, s. r. o.“.

Podľa sťažovateľky porušenie ňou označených práv spočíva v nesprávnych záveroch krajského súdu pri vyhodnocovaní rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa prerušenia súdneho konania o určenie neplatnosti právneho úkonu v zmysle § 14 ods. 1 písm. d) a ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o konkurze a vyrovnaní“).

Na základe uvedeného sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a následne nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd Bratislava, v konaní vedenom pod sp. zn.: 1 Cob 138/2013, právoplatným uznesením sp. zn.: 1 Cob 138/2013-220, 1302898896, zo dňa 31. 03. 2014, proti ktorému nie je možný riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, porušil právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, porušil právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, na spravodlivé súdne konanie, na prístup k súdu, podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v spojení s nesprávnymi právnymi závermi, svojvôľou, ktoré sú z ústavného hľadiska neakceptovateľné v spojení s poskytnutím právnej ochrany nezákonnému postupu Okresného súdu Bratislava III, v konaní sp. zn.: 26 Cb 98/2002.

2. Okresný súd Bratislava III, v konaní vedenom pod sp. zn.: 26 Cb 98/2002, porušil práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR, článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, porušil právo sťažovateľa na

prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušil právo sťažovateľa na rovnosť účastníkov konania podľa článku 47 ods. 3 ústavy SR, článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, v spojení s článkom 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, porušil právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, porušil právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, na spravodlivé súdne konanie, na prístup k súdu, podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušil právo sťažovateľa na zákonného sudcu podľa článku 48 ods. 1 Ústavy SR, článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

3. Uznesenie Krajského súdu Bratislava, sp. zn.: 1 Cob 138/2013-220, 1302898896, zo dňa 31. 03. 2014, zrušuje, a vec vracia Krajskému súdu Bratislava za účelom opätovného prerokovania a rozhodnutia vo veci s tým, že v ďalšom postupe je súd viazaný právnymi názormi Ústavného súdu SR.

4. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie, vo výške 210 000,- €, ktoré mu je Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania vo výške podľa vyčíslenia, na účet advokátky JUDr. Ľubice Balkovej, do 15. dní odo dňa právoplatnosti nálezu.

6. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie, vo výške 210 000,- €, ktoré mu je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002 a tiež uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Cob 138/2013 z 31. marca 2014 boli porušené v sťažnosti označené jej základné práva podľa ústavy a listiny a tiež práva podľa dohovoru. Podľa sťažovateľky odôvodnenie napadnutého uznesenia nie je v súlade s § 14 ods. 1 písm. d) a ods. 5 zákona o konkurze a vyrovnaní vo vzťahu k záverom odvolacieho súdu týkajúcim sa otázky prerušenia súdneho konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu (sťažovateľky).

Zo sťažnosti sťažovateľky a z jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľka sa žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Bratislava I 23. júla 2001 domáhala určenia neplatnosti právneho úkonu — odstúpenia od úverovej zmluvy č. 002/97/116 z 13. januára 1997.

Krajský súd uznesením sp. zn. 9 K 319/00 zo 17. septembra 2001 vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľky ako dlžníka. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený

██████████.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 26 Cb 98/2002 zo 17. marca 2003 bolo konanie vo veci sťažovateľky prerušené v zmysle § 14 ods. 1 písm. d) a ods. 5 zákona o konkurze a vyrovnaní. Dôvodom na prerušenie konania bola skutočnosť, že na majetok navrhovateľky — sťažovateľky bol vyhlásený konkurz.

Dňa 20. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie správcu konkurznej podstaty, v ktorom mu oznámil, že v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) a d) zákona o konkurze a vyrovnaní navrhuje nepokračovať v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002.

Dňa 18. októbra 2012 bola JUDr. Ľubicou Balkovou, advokátkou splnomocnenou úpadcom, doručená okresnému súdu žiadosť o pokračovanie v konaní z dôvodu, že právo uplatnené v tomto konaní nie je vec týkajúca sa majetku patriaceho do podstaty alebo vec týkajúca sa nároku, ktorý má byť z podstaty uspokojený.

Okresný súd uznesením sp. zn. 26 Cb 98/202 z 27. novembra 2012 v spojení s napadnutým uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Cob 138/2013 z 31. marca 2014 žiadosť sťažovateľky o pokračovanie v konaní zamietol s poukazom na zákon o konkurze a vyrovnaní, ktorý *„úpadcovi všeobecne nedáva možnosť podať návrh na pokračovanie v prerušenom konaní vzhľadom na nedostatok jeho procesnej spôsobilosti“*.

Keďže sťažovateľka sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy namieta, že okresný súd napadnutým postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002 a krajský súd napadnutým uznesením sp. zn. 1 Cob 138/2013 z 31. marca 2014 porušili jej v sťažnosti označené základné práva podľa ústavy a listiny, ako aj práva podľa dohovoru, ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní sústredil na posúdenie, či sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou.

Z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Sťažovateľ musí teda namietat' porušenie svojich základných práv, pričom v spojení s konaním pred

všeobecným súdom to prichádza do úvahy len vtedy, ak je účastníkom súdneho konania, v ktorom namieta porušenie svojich základných práv (m. m. II. ÚS 3/05).

O sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov (m. m. III. ÚS 319/2012, III. ÚS 131/2012, I. ÚS 243/2011, II. ÚS 245/2011). O nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom, príp. rozhodnutím orgánu štátu a osobou sťažovateľa ide zvlášť vtedy, ak sťažovateľ nie je účastníkom namietaného konania alebo aspoň jeho relevantnej (namietanej) časti.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) zákona o konkurze a vyrovnaní oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správcu.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a vyrovnaní súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené.

Podľa § 14 ods. 1 písm. h) zákona o konkurze a vyrovnaní vyhlásením konkurzu zanikajú úpadcove príkazy, plnomocenstvá, prokúry a dosiaľ neprijaté návrhy na uzavretie zmluvy.

Podľa § 14 ods. 5 zákona o konkurze a vyrovnaní v konaniach prerušených podľa odseku 1 písm. d) s výnimkou konaní o pohľadávkach, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20), sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. Správca sa stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Úpadca môže tento návrh podať, len ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom, pričom v tomto prípade úpadca zostáva účastníkom konania. Neprerušuje sa však konanie o výživnom maloletých detí, trestné konanie a colné konanie. Procesné úkony uskutočnené v čase od

vyhlásenia konkurzu do vydania rozhodnutia o prerušení konania podľa odseku 1 písm. d) sú neúčinné.

Obchodná spoločnosť, ktorou sťažovateľka bezpochyby ako právnická osoba je, nadobúda spôsobilosť byť účastníkom konania svojím vznikom, t. j. momentom zápisu obchodnej spoločnosti do obchodného registra (§ 19 Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30. júna 2016). Spôsobilosť byť účastníkom konania zaniká zánikom spôsobilosti mať práva a povinnosti, v prípade obchodných spoločností spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra (§ 68 ods. 1 Obchodného zákonníka). Vyhlásením konkurzu na majetok obchodnej spoločnosti tejto nezaniká spôsobilosť mať práva a povinnosti, ale zaniká jej procesná spôsobilosť, t. j. zaniká jej schopnosť samostatne konať v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Táto procesná spôsobilosť prechádza zo zákona na zákonného zástupcu, v posudzovanej konkurznej veci na správcu konkurznej podstaty ustanoveného súdom na základe zákona o konkurze a vyrovnaní.

V zmysle § 14 zákona o konkurze a vyrovnaní je potrebné rozlišovať procesnoprávne a hmotnoprávne účinky vyhlásenia konkurzu.

Pokiaľ bolo súdne konanie začaté na návrh dlžníka alebo proti nemu pred vyhlásením konkurzu na jeho majetok, procesnoprávnym účinkom vyhláseného konkurzu je podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a vyrovnaní prerušenie konania, ak sa týka majetku patriaceho do podstaty alebo ak sa týka nároku, ktorý má byť z podstaty uspokojený. Ak sa v takýchto prerušených konaniach pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania, ďalším procesnoprávnym dôsledkom vyhláseného konkurzu je, že správca sa stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľky a k nej pripojených listín vyplýva, že v posudzovanej veci sa správca konkurznej podstaty vo svojom podaní z 20. apríla 2005 vyjadril, že nežiada v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002 pokračovať.

Z uvedeného dôvodu a v zmysle § 14 ods. 5 zákona o konkurze a vyrovnaní možno konštatovať, že sťažovateľka (úpadca) nie je procesne spôsobilá podávať návrhy na pokračovanie v konaní o neplatnosť odstúpenia od úverovej zmluvy, keďže toto právo patrí podľa citovaného ustanovenia správcovi konkurznej podstaty, ktorý nežiadal pokračovať v predmetnom súdnom konaní, a preto sťažovateľka nie je osobou, ktorej práva by mohli byť dotknuté v príčinnej súvislosti s napadnutým postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002 a napadnutým uznesením krajského súdu z 31. marca 2014.

Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľka nemala v napadnutom súdnom konaní v relevantnom čase (od vyhlásenia konkurzu na jej majetok, t. j. od 17. septembra 2001) procesné postavenie účastníka konania, teda v tomto období nedisponovala žiadnymi procesnými právami, ktoré by jej vyplývali z v tom čase platného Občianskeho súdneho poriadku, a teda z ústavného hľadiska ani základnými právami podľa ústavy, listiny a dohovoru, ktorých porušenie namieta touto sťažnosťou. Z toho dôvodu nemohlo napadnutým postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 98/2002 ani napadnutým uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Cob 138/2013 z 31. marca 2014 dôjsť k porušeniu jej základných práv alebo slobôd (napr. m. m. II. ÚS 205/04, I. ÚS 186/2013).

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá nie je aktívne legitimovaná na jej podanie, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne pozri napr. II. ÚS 564/2011, IV. ÚS 5/2012).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2016